

Не си ли ти Монтеки, мой си ти -
лицето ти, гърдите ти, ръцете! -
Та няма ли и други имена!

Що значи името? - Наричай ти
трандафил с каквото искаш име,
завинаги трандафил ще остане.

Каквото име и да носи, той
за мене пак ще бъде съвършенство.
Наричай се, Ромео, с друго име,
в замяна цяла ме вземи тогава!

РОМЕО - Любима, спри! Сега съм твой избранник!

Кръщението аз ново ще приема,
но само не така да се наричам.

ЖУЛИЕТА - Но кой прониква в тая тъмнина,
в мечтите ми заветни?

РОМЕО - Аз не смея ——————>
пред тебе с име да се назова,
заради теб ето ми е противно.

В писмо да бях го срещнал, щях веднага
хартията на части да разкъсам.

ЖУЛИЕТА - Не си продумал ти и десет думи,
а вече аз познавам тоя глас!

Не си ли ти Монтеки - **О**, Ромео!

РОМЕО - Не нося забранени имена.

ЖУЛИЕТА - Защо дойде и как дойде? - Кажи ми!
Градинската стена е непристъпна!
При мене те очаква смърт, ако